

26.8.2026

SUP0 830/01.04.01.03/2026

Sisäministeriö

Lausuntopyyntö VN/20413/2026 30.07.2026

Luonnos hallituksen esitykseksi Rajavartiolaitoksen rikostiedustelua koskevaksi lainsäädännöksi annetun hallituksen esityksen (HE /2026 vp) täydentämisestä (hanke SM012:00/2026)

1 Yleistä

Sisäministeriö on pyytänyt suojelupoliisilta lausuntoa otsikossa mainitusta luonnoksesta hallituksen esitykseksi (*esitysluonnos*). Esitysluonnos sisältää sekä perustuslain 10 §:n muuttamiseen (HE 50/2026 vp) kytkeytyviä muutosehdotuksia että eräitä muita muutosehdotuksia. Keskeisimmät lainmuutokset kohdistuisivat rikostorjunnasta Rajavartiolaitoksessa annettuun lakiin (108/2018; *Rajavartiolaitoksen rikostorjuntalaki*).

Kuten suojelupoliisi on useassa aikaisemmassa rikostiedustelusääntelyä koskevassa lausunnossaan todennut,¹ **suojelupoliisi suhtautuu myönteisesti rikostiedustelusta säätämiseen**. Lakiehdotusten toteutuessa Suomessa olisi perinteisten siviili- ja sotilastiedusteluviranomaisten rinnalla useita rikostiedusteluviranomaisia. Suojelupoliisi ei näe tässä asetelmassa ongelmaa edellyttäen, että eri tiedusteluviranomaisten toimialojen ja tehtävien rajat säilyvät riittävän selkeinä sekä lainsäädännössä että käytännön toiminnassa.

Suojelupoliisi on pitänyt tärkeänä, että eri viranomaisten sinällään perusteltu tiedustelutyypisten tehtävien limittymien on hallittua ja että toimintaa yhteensovitetään asianmukaisesti. Erityistä huomiota suojelupoliisi on kiinnittänyt muun muassa sen varmistamiseen, että kansallisesta turvallisuudesta huolehtivana viranomaisena suojelupoliisi saa muilta viranomaisilta tiedot sellaisista havainnoista, jotka koskevat kansallisen turvallisuuden uhkia.

Koska edellä viitatus lähtökohdat ovat periaatteellisesti merkittäviä, niiden huomioiminen on perusteltua myös nyt lausuttavan esitysluonnoksen jatkovalmistelussa.

¹ Suojelupoliisin lausunto valtiovarainministeriölle 1.7.2026 SUP0 686/01.04.01.03/2026 (hanke VM159:00/2025); suojelupoliisin lausunnot sisäministeriölle 1.7.2026 SUP0 643/01.04.01.03/2026 ja 8.4.2026 SUP0 203/01.04.01.03/2026 (hankkeet SM033:00/2025 ja SM047:00/2023); ja suojelupoliisin lausunto sisäministeriölle 5.6.2026 SUP0 591/01.04.01.03/2026 (hanke SM030:00/2025). Aikaisemmat lausunnot ovat saatavilla valtioneuvoston hankeikkunasta kunkin hankkeen asiakirjoista (ks. <https://valtioneuvosto.fi/hankkeet>).

2 Yksityiskohtaiset huomiot

2.1 Paikkatiedustelu ja pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävät tilat (1. lakiehdotus 35 a ja 57 d §)

Poliisin rikostiedustelua koskevasta esitysluonnoksesta poiketen nyt lausuttavan esitysluonnoksen 1. lakiehdotuksen [Rajavartiolaitoksen rikostorjuntalain] 35 a §:n 1 momentti ja 57 d §:n 3 momentti kieltäisi Rajavartiolaitokselta paikkatiedustelun pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävässä tilassa eli lyhyemmin arkikielellä sanottuna "asunnossa".

Suojelupoliisi kiinnittää huomiota siihen, että esitysluonnoksen perusteluissa paikkatiedustelu-toimivaltuutta käsitellään kuitenkin eräiltä osin siten kuin kaikenlaiset asunnot olisivat ehdotetun Rajavartiolaitoksen toimivaltuuden soveltamisalan piirissä. Esimerkkeinä voidaan mainita esitysluonnoksen:

- s. 9, jossa todetaan, että "[t]ässä esityksessä käytetään kohdehenkilöltä salassa tehtävästä tiedonhankinnasta asunnossa, muussa kotirauhan suojaamassa paikassa tai muussa määritellyssä paikassa termiä paikkatiedustelu".
- s. 15–16, joka käsittelee ehdotettavaa sääntelyä ja erityisesti paikkatiedustelun yleisiä edellytyksiä myös pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa. Samassa kohdassa paikkatiedustelua verrataan asuntokuunteluun, vaikka rinnasteiset asunnot on tarkoitus jättää Rajavartiolaitoksen paikkatiedustelun käyttöalan ulkopuolelle.
- s. 62–63, joka koskee esityksen perus- ja ihmisoikeusvaikutuksia ja jossa muun muassa todetaan, että "[e]dellä kerrotusti Rajavartiolaitoksen rikostorjuntalain 3 luvun ja ehdotetun 3 a luvun mukaista pysyväisluonteiseen asumiseen käytettäviin tiloihin ja muihin kotirauhan suojaamiin tiloihin kohdistuvaa paikkatiedustelua toteutettaisiin arvion mukaan vuositasolla yhteensä 5–20 tapauksessa". Viranomaistoiminnallisia vaikutuksia koskevassa jaksossa (s. 52) puolestaan katsotaan, että "[r]ajavartiolaitoksen rikostorjuntalain 3 luvun ja ehdotetun 3 a luvun mukaisia paikkatiedusteluja voisi olla arviolta 5–10. Rajavartiolaitokselle ei ehdoteta toimivaltuutta kohdistaa paikkatiedustelua pysyväisluonteiseen asumiseen käytettäviin tiloihin".

2.2 Tekninen kuuntelu ja pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävät tilat (1. lakiehdotus 25 ja 57 d §)

Suojelupoliisin arvion mukaan edellä todettua vastaavat ristiriitaisuudet koskevat myös niin sanottua asuntokuuntelua.² Kyse on siitä, että poliisin rikostiedustelua koskevasta esitysluonnoksesta poiketen nyt lausuttavan esitysluonnoksen 1. lakiehdotuksen [Rajavartiolaitoksen rikostorjuntalain] 25 §:n 2 momentti ja 57 d §:n 3 momentti kieltäisi teknisen kuuntelun vakituiseen asumiseen käytettävässä tilassa eli asuntokuuntelun. Tästä huolimatta esimerkiksi esitysluonnoksen sivulla 63 todetaan, että "Rajavartiolaitoksen rikostorjuntalain 3 luvun ja ehdotetun 3 a luvun mukaista asuntokuuntelua

² Ks. esitysluonnos, s. 16, jossa määritellään asuntokuuntelu seuraavasti: "Rikoksen selvittämisen ollessa kyseessä pakkokeinolain 10 luvun 17 §:n mukaan esituttaviranomaiselle voidaan myöntää lupa kohdistaa teknistä kuuntelua vakituiseen asumiseen käytettävään tilaan, jossa rikoksesta epäilty todennäköisesti oleskelee (asuntokuuntelu)."

tehtäisiin arvion mukaan vuositasolla vain joissakin yksittäisissä tapauksissa.” Lisäksi 1. lakiehdotuksen 57 k §:n säännöskohtaisissa perusteluissa (s. 104) katsotaan, että pykälä ”ei mahdollistaisi asuntokuuntelun toteuttamista kiirepäätösmenettelyllä” (ks. myös s. 21).

2.3 Osallistuva tietolähde ja päätöksentekomenettely (1. lakiehdotus 36 c–36 e ja 57 j §)

Esitysluonnoksen 1. lakiehdotuksen [Rajavartiolaitoksen rikostorjuntalain] 57 j §:n 1 momentin mukaan Rajavartiolaitoksen esikunnan oikeudellisen osaston osastopäällikkö tai apulaisosastopäällikkö päättäisi muun muassa osallistuvan tietolähteen käytöstä Rajavartiolaitoksen rikostiedustelussa. Päätöksentekovallasta säädettäisiin samalla tavalla Rajavartiolaitoksen salaista tiedonhankintaa koskevassa 1. lakiehdotuksen 36 e §:ssä.

Esitysluonnoksen säännöskohtaisissa perusteluissa (s. 102) todetaan edellä mainitun 57 j §:n osalta muun muassa seuraavaa: ”Ehdotettava [rikostiedustelukeinon] päätöksentekotasoa vastaisi salaisena tiedonhankintakeinona käytettävän osallistuvan tietolähteen käytön päätöksentekotasoa. Ehdotettava päätöksentekotasoa vastaisi myös sitä päätöksentekotasoa, joka päättäisi salaisena tiedonhankintakeinona käytettävästä tietolähteen ohjatusta käytöstä (36 d §). Ehdotettava päätöksentekotasoa vastaisi pakkokeinolain muutosta koskevassa hallituksen esityksessä (HE 98/2026 vp) ehdotettua päätöksentekotasoa.”

Jos edellä mainittua sääntelyehdotusta verrataan poliisin rikostiedustelua koskevaan vastaavaan esitysluonnokseen (*poliisilakiluonnos*), voidaan todeta, että poliisilakiluonnoksen 1. lakiehdotuksen [poliisilain] 5 b luvun 9 §:n 1 momentin mukaan keskusrikospoliisin päällikkö päättäisi osallistuvan tietolähteen käytöstä poliisin rikostiedustelussa. Pykälän 2 momentin perusteella päätös olisi saatettava tuomioistuimen ratkaistavaksi sen osalta, ovatko poliisilain 5 b luvun 3–5 §:ssä tarkoitetut rikostiedustelukeinon käytön edellytykset olemassa. Salaisen tiedonhankinnan osalta vastaava päätöksentekotasoa olisi 1. lakiehdotuksen 5 luvun 42 c §:n 1 momentin nojalla keskusrikospoliisin ja suojelupoliisin päälliköllä, tietolähdetoimintaan määrättyllä salaiseen tiedonhankintaan erityisesti koulutetulla pidättämiseen oikeutetulla poliisimiehellä sekä tietolähdetoimintaan määrättyllä suojelupoliisin päällystään kuuluvalla poliisimiehellä.

Poliisilakiluonnoksen perusteluissa (s. 99) edellä kuvattua toisistaan poikkeavaa sääntelyratkaisua (rikostiedustelukeino v. salainen tiedonhankintakeino) on perusteltu muun muassa seuraavasti: ”Erona 5 luvun [salaisen tiedonhankinnan] sääntelyyn olisi myös se, että uhkaperusteisen rikostiedustelun osalta osallistuvan tietolähteen käyttöä koskeva päätös olisi saatettava tuomioistuimen ratkaistavaksi sen osalta, ovatko [poliisilain 5 b luvun] 3–5 §:ssä tarkoitetut rikostiedustelukeinon käytön edellytykset olemassa. Tuomioistuinkontrollilla pyrittäisiin varmistamaan, että kyseisen epäkonventionaalisen rikostiedustelukeinon osalta riippumattomalla tuomioistuimella olisi toimivalta tarkastaa laissa säädettyjen käyttöedellytysten käsillä olo. Tämä vahvistaisi osaltaan ennakkollista oikeusturvaa. Tiedonhankinnan edellytysten etäännyessä konkreettisista rikoksista tuomioistuinkontrollia pidetään perusteluna [sic].”

Kuten edeltä ilmenee, rikostiedustelukeinona toteutettu poliisin osallistuvan tietolähteen käyttö olisi tuomioistuinkontrollin piirissä toisin kuin Rajavartiolaitoksen vastaava rikostiedustelukeino. Poikkeamista poliisia koskevasta sääntelyehdotuksesta ei ole lainkaan perusteltu (ks. erit. s. 50–51, 90–91 ja 102).

Suojelupoliisin käsityksen mukaan sääntelyn tulisi olla edellä mainituilta osin asiallisesti samansisältöistä. Vähintäänkin erilaiselle sääntelyratkaisulle tulisi pystyä esittämään perusteet.

2.4 Paikkatiedustelu-termi rikostiedustelussa

Suojelupoliisi on aikaisemmassa lausunnossaan sisäministeriölle kiinnittänyt huomiota paikkatiedustelu-termiin rikostiedustelun sääntely-yhteydessä.³ Sääntelyn selkeyden takia rikostorjuntaan kytkeytyvään tiedonhankintasääntelyyn ei tule suojelupoliisin mielestä ottaa sellaisia uusia termejä, joita on alun perin käytetty sotilas- ja siviilitiedustelusääntelyssä. Terminologian tulisi paremminkin vastata jo olemassa olevaa rikostorjunnallista sääntelyä. Tässä tapauksessa parempi termi voisi olla ”salainen kotietsintä” tai ”salainen paikanetsintä”, jos pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävät tilat on tarkoitus rajata toimivaltuuden ulkopuolelle.

Koska Rajavartiolaitoksen toimivaltuuksiin kuuluvat salaiset tiedonhankintakeinot ja nyt ehdotetut rikostiedustelukeinot vastaavat tarkoitukseltaan ja sisällöltään poliisin vastaavia rikostorjunnallisia keinoja, suojelupoliisi ei kannata paikkatiedustelu-termin käyttöä Rajavartiolaitoksen rikostorjuntalaissakaan.

2.5 Peitelty tiedonhankinta ja kotirauhan suoja

Edellä viitatussa aikaisemmassa lausunnossaan suojelupoliisi on myös katsonut, että peiteltyä tiedonhankintaa ei ole perusteltua kieltää kokonaan pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävässä tilassa. Peitetöiminta, valeosto ja peitelty tiedonhankinta ovat samankaltaisia tiedonhankintakeinoja, jolloin niitä tulisi kohdella lainsäädännössä lähtökohtaisesti samalla tavalla. Lisäksi pitää huomioida, että perusoikeuksiin puuttumisen näkökulmasta peitelty tiedonhankinta on näistä keinoista lievin.⁴

Koska Rajavartiolaitoksen toimivaltuuksiin kuuluu jo nyt peitelty tiedonhankinta salaisena tiedonhankintakeinona ja kyseistä keinoa ehdotetaan myös Rajavartiolaitoksen rikostiedustelukeinoksi, edellä mainittua näkökohtaa olisi suojelupoliisin näkemyksen mukaan perusteltua arvioida tarkemmin myös nyt lausuttavan esitysluonnoksen jatkovalmistelussa.

2.6 Teknisluonteiset huomiot

Lopuksi suojelupoliisi toteaa, että esitysluonnos on osin viimeistelemätön ja osa teknisistä puutteista on sellaisia, että ne vaikeuttavat sisällön ymmärtämistä. Jatkovalmistelussa olisikin aiheellista tarkastaa esimerkiksi seuraavat kohdat:

³ Lisätiedot ks. suojelupoliisin lausunto 1.7.2026 SUPO 643/01.04.01.03/2026, s. 2. Saatavilla valtioneuvoston hankeikkunasta (<https://valtioneuvosto.fi/hankkeet>) hankkeen VN/34876/2025 asiakirjoista.

⁴ Ibid.

- 1. lakiehdotuksen (laki rikostorjunnasta Rajavartiolaitoksessa annetun lain muuttamisesta) johtolauseessa ei mainita 57 a §:ää, vaikka lainmuutos näyttäisi kohdistuvan myös siihen (ks. s. 164). Toisaalta rinnakkaistekstien (s. 276) ja säännöskohtaisten perusteluiden (s. 96) perusteella tällä täydentävällä esityksellä ei olisi tarkoitus muuttaa kyseistä 57 a §:ää, mikä taas viittaisi siihen, että pykälän sisältöä kuvataan tarpeettomasti 1. lakiehdotuksessa.
- 2. lakiehdotuksen (laki pakkokeinolain muuttamisesta) johtolauseessa ei mainita seuraavia pykäläiä, vaikka lainmuutokset näyttäisivät kohdistuvan myös niihin: 29 a, 35, 38 a, 54 a, 56 ja 57 a §. Mainitulle 56 §:lle ei ole säännöskohtaisia perusteluja (ks. s. 96), ja epäselväksi jää, onko pykälää ylipäätään tarkoitus muuttaa tällä täydentävällä hallituksen esityksellä.
- 1. lakiehdotuksen 52 §:n 1 momentin viimeinen virke kuuluu seuraavasti: "Henkilöön kohdistettua televalvontaa koskevassa ilmoituksessa on yksilöitävä toimenpiteen kohteena olleet teleosoitteet ja telepäätelaitteet." Voimassa olevan poliisilain vastaavassa lainkohdassa (poliisilaki 5 luku 58.1 §) mainitaan televalvonnan lisäksi telekuuntelu.
- 2. lakiehdotuksen 9 a §:n 1 momentin toisessa virkkeessä todetaan seuraavaa: "Esitutkintaviranomaiselle voidaan rikoksen estämiseksi antaa lupa sijaintitiedon hankkimiseen [...]". Kun huomioidaan pakkokeinolain soveltamisala ja esitysluonnoksen säännöskohtaiset perustelut (s. 113), pykälän sanamuodossa pitäisi puhua vain rikoksen selvittämisestä, ei estämisestä.
- 2. lakiehdotuksen 9 b §:n 3 momentissa viitataan 9 a §:n 3 momenttiin, mutta saman lakiehdotuksen perusteella 9 a §:ssä on vain kaksi momenttia.
- 2. lakiehdotuksen 9 b §:n 4 momentin 1 kohdan perusteella sijaintitiedon hankkimista koskevassa vaatimuksessa ja päätöksessä olisi mainittava "toimenpiteen perusteena oleva vaara", vaikka kyseisen pakkokeinolain soveltamisalan ja 9 a §:n yleisten edellytysten perusteella sijaintitiedon hankkimista voidaan käyttää vain rikoksen selvittämiseksi.
- Esitysluonnoksen vaikutusarvioinneissa (s. 59) todetaan, että "[u]hkaperustaisesta rikostiedustelusta säättämisestä aiheutuvia taloudellisia vaikutuksia on käsitelty täydentävässä hallituksen esityksessä". Lausuman merkitys jää epäselväksi, koska nyt tarkasteltava ja lausuman sisältävä asiakirja on ilmeisesti kyseinen "täydentävä hallituksen esitys".
- Esitysluonnoksen eräissä kohdissa käytetään poliisiin viittaavia termejä, vaikka tarkoituksena on ilmeisesti ollut Rajavartiolaitokseen viittaavien vastaavien termien käyttäminen. Tällaisia kohtia on esimerkiksi s. 23

("poliisin tilat"), s. 63 ("pidättämiseen oikeutettu poliisimies virkamies [sic]"), s. 66 ("poliisi") ja s. 117 ("poliisi").

- 1. lakiehdotuksen 57 d §:n säännöskohtaisissa perusteluissa (s. 99) katsotaan, että "[m]uutos mahdollistaisi myös eräiden muiden rikostiedustelukeinojen käytön edellyttämien teknisten asennustoimenpiteiden suorittamisen pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävässä tilassa" ja että "[t]ällaisia rikostiedustelukeinoja olisivat muun muassa tekninen laitetarkkailu ja eräät teknisen kuuntelun muodot". Lausuman merkitys ei ole täysin selvä, koska ns. asuntokuuntelu olisi nimenomaisesti kiellettyä 1. lakiehdotuksen 57 d §:n 3 momentin nojalla.
- 1. lakiehdotuksen 18 b §:n perusteella tuomioistuin voisi päättää sijaintiedon hankkimisesta muun muassa silloin, kun tiedot koskevat aikaa, joka on enintään yksi kuukausi eteenpäin päätöksentekopäivästä (ks. myös s. 73). Säännöksen 2 momentin perusteluissa (s. 74) kuitenkin katsotaan, että "[t]uomioistuin voisi siis päättää sijaintitiedon hankkimisesta kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan".
- 1. lakiehdotuksen 18 a §:n 1 momentin perusteella sijaintitietojen hankkimisen edellytyksenä on perusteltu oletus sellaisesta rikoksesta, josta säädetty ankaran rangaistus on vähintään neljä vuotta vankeutta. Lakiehdotuksen 18 b §:n perusteluissa (s. 74) viitataan 18 a §:n edellytyksiin ja todetaan, että "[...] Rajavartiolaitokselle voitaisiin antaa lupa sijaintitietojen hankkimiseen, jos henkilön voitaisiin olettaa syyllistyvän rikokseen, josta säädetty ankaran rangaistus on vähintään kaksi vuotta vankeutta".
- 1. lakiehdotuksen 15 a §:n 3 momentti käsittelee telekuuntelua silloin, kun se on välttämätöntä henkeä tai terveyttä välittömästi uhkaavan vaaran torjumiseksi. Momentin perusteluissa (s. 67) tätä ns. rynnäkkötilanteisiin tarkoitettua telekuuntelua kutsutaan "tekniseksi kuunteluksi". Säännös vastaa voimassa olevan poliisilain 5 luvun 5 §:n 3 momenttia, jonka esikuvana on ollut edellisen poliisilain 31 d §:n 2 momentti. Nykyisen tai vanhan poliisilain säännöksen esitöissä ei ole tehty vastaavaa rinnastusta tekniseen kuunteluun (ks. HE 224/2010 vp, s. 94/II ja HE 266/2004 vp, s. 29/I).
- 1. lakiehdotuksen 15 c §:n 1 momentin 2 kohdan perusteluissa (s. 69) viitataan rikoksen paljastamiseen, vaikka Rajavartiolaitos ei voisi käyttää 15 c §:n tarkoittamia telemenetelmiä ehdotetun 15 a tai 15 b §:n taikka minkään muunkaan säännöksen perusteella rikoksen paljastamisessa.
- 1. lakiehdotuksen 36 f §:n 4 momentissa käytetään sanamuotoa "oikeudellisen osaston osastopäällikkö ja apulaispäällikkö saa päättää", mikä viittaisi kielellisesti siihen, että mainittujen virkamiesten tulee tehdä päätös yhdessä (ks. myös s. 94). Esimerkiksi voimassa olevassa poliisilaissa "sää päättää" -rakenteen yhteydessä käytetään tai-sanaa, mikäli tarkoituksena on, että kaikilla lainkohdassa mainituissa virka-asemissa olevilla virkamiehillä on itsenäinen päätösvalta.

- 1. lakiehdotuksen 35 e §:ssä päätösvalta annettaisiin myös ”muulle virkamiehelle” ilman, että tällaisen virkamiehen virkasuhde sidotaan lain sanamuodossa Rajavartiolaitokseen. Sanamuodon mukaan tulkittuna säännös olisi hyvin avoin, ja se valtuuttaisi kenet tahansa valtion virkamiehen tekemään pykälässä tarkoitetun päätöksen.
- 1. lakiehdotuksen 58 g §:n 2 momentissa säädetään velvollisuudesta keskeyttää toimenpide sekä hävittää saadut tallenteet ja muistiinpanot eräissä tilanteissa. Momentin sanamuodossa tällaisen velvollisuuden piiriin kuuluvaan viestiin viitataan sanamuodolla ”viesti, jonka katselu on kielletty”. Koska säännös koskee sekä katselu- että kuuntelukieltoja ja pykälässä mainitut keinot voivat tuottaa myös audiotallenteita, keskeyttämis- ja hävittämisvelvollisuuden perustavan lainkohdan sanamuodossa olisi perusteltua mainita myös ”kuuntelu”, esimerkiksi ”viesti, jonka katselu tai kuuntelu on kielletty”.
- 1. lakiehdotuksen 57 g ja 57 h §:n perusteluissa (s. 100 ja s. 102) viitataan 57 e §:ään, vaikka asiasisällön perusteella tarkoituksena näyttäisi olleen viittaaminen samaan pykälään, jota perustellaan.
- 1. lakiehdotuksen 35 c §:n 2 momentista vaikuttaisi puuttuvan sana sanojen ”omaisuus” ja ”tieto” välistä tai virke on muusta syystä rikkoutunut.
- Esitysluonnoksen s. 72 ja 125–126 ihmiskaupparikokset on sijoitettu virheellisesti rikoslain 35 lukuun (oikeasti 25 luvussa), mikä vaikuttaa kirjoitusvirheellä. Myös seuraavissa 1. lakiehdotuksen pykälissä näyttäisi olevan kirjoitusvirhe: 57 f, 57 i, 57 w, 58 ja 58 g §.

Apulaispäälikkö

Jonna Turunen

Ylitarkastaja

Sami Nevalainen

Asiakirja (ID 84329) on sähköisesti allekirjoitettu Suojelupoliisin
asiankäsittelyjärjestelmässä 26.8.2026 15.58.57. Allekirjoituksen
oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.